

## POSTANOWIENIE

Dnia 30 grudnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marcin Krajewski

w sprawie z powództwa J. B. i A. B.

przeciwko S. K. i K. K.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 30 grudnia 2021 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanych

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 29 września 2020 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1. odrzuca skargę kasacyjną,**
- 2. zasądza solidarnie od pozwanych na rzecz każdego z powodów kwoty po 2700 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

### UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 29 września 2020 r. Sąd Apelacyjny w (...) oddalił apelację pozwanych S. K. i K. K. od wyroku Sądu Okręgowego w P. w sprawie o zapłatę z powództwa J. B. i A. B..

Od wyroku Sądu Apelacyjnego skargę kasacyjną wnieśli pozwani, powołując się na jej oczywistą zasadność wynikającą z niewłaściwego zastosowania art. 65 § 2 k.c. oraz art. 58 § 1 i 2 w zw. z art. 5 i art. 917 k.c.

W odpowiedzi pozwany wnosił o oddalenie skargi kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Na etapie badania dopuszczalności skargi kasacyjnej pozwanych Sąd Najwyższy stwierdził nieprawidłowości związane z umocowaniem adw. M. S. do reprezentowania pozwanych w postępowaniu apelacyjnym, w tym do złożenia wniosku o doręczenie zaskarżanego wyroku wraz z uzasadnieniem, wobec ustalenia, że pełnomocnictwo do reprezentowania pozwanych w postępowaniu apelacyjnym zostało udzielone wyłącznie adw. K. S. (k. 825), a pełnomocnictwo złożone przed Sądem Okręgowym nie obejmowało postępowania apelacyjnego (k. 40). W związku z powyższym Sąd Najwyższy zarządzeniem z 5 listopada 2021 r. zwrócił skargę kasacyjną pozwanych celem wykazania umocowania adw. M. S. do wskazanych czynności. W odpowiedzi na wezwanie Sądu Najwyższego przedłożone zostało pełnomocnictwo procesowe datowane na 17 listopada 2021 r., w którym S. K. i K. K. umocowali adw. M. S. do reprezentowania ich w postępowaniu apelacyjnym o sygnaturze akt I ACa (...) (k. 992).

Z przedstawionej powyżej sekwencji zdarzeń wynika, że złożenie do akt pełnomocnictwa z dnia 17 listopada 2021 r. dla adw. M. S. nie sanowało braku w postaci niewykazania jego umocowania do dokonania czynności procesowych w imieniu pozwanych przed tą datą. W konsekwencji należy przyjąć, że wniosek o doręczenie wyroku z uzasadnieniem został złożony przez osobę nieuprawnioną (por. *mutatis mutandis* postanowienia Sądu Najwyższego z 16 kwietnia 2014 r., II CSK 587/13; z 26 lutego 2021 r., I CSK 347/20; z 15 maja 2020 r., V CSK 486/19). Stosownie do art. 398<sup>5</sup> § 1 k.p.c. złożenie skutecznego wniosku o sporządzenie i doręczenie orzeczenia sądu drugiej instancji stanowi zaś konieczny warunek powstania zindywidualizowanego uprawnienia do wniesienia skargi kasacyjnej. W przeciwnym razie nie dochodzi do rozpoczęcia biegu dwumiesięcznego terminu określonego przez art. 398<sup>5</sup> § 1 k.p.c., a tym samym nie jest możliwe wniesienie

skargi kasacyjnej (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z 14 sierpnia 2020 r., I CSK 792/19).

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 398<sup>6</sup> § 3 k.p.c. w zw. z art. 398<sup>6</sup> § 2 k.p.c. O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono zgodnie z § 2 pkt 7 w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.